

ΣΤΕ 914/2000

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΜΗΜΑ Γ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Οκτωβρίου 1999 με την εξής σύνθεση: Π.Ν. Φλώρος, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος και του αρχαιότερου του Συμβούλου, που είχαν κώλυμα, Π. Πικραμμένος, Α. Γκότσης, Σύμβουλοι, Αικ. Σακελλαροπούλου, Ν. Στάθης, Πάρεδροι. Α. Γαϊτάνης, Γραμματέας του Γ? Τμήματος.

Α. Γ ι α να δικάσει την από 24 Φεβρουαρίου 1999 αίτηση :

τ ο υ ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Γρ. Γερασίμου (Α.Μ. 10314), που τον διόρισε στο ακροατήριο,

κ α τ ά του ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Α. Βγόντζα (Α.Μ. 4403), που τον διόρισε στο ακροατήριο.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ? αριθμ. 21/1999 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων.

Β. Γ ι α να δικάσει την από 26 Φεβρουαρίου 1999 αίτηση :

τ ο υ Γεωργίου Κασούρη του Αδάμ, κατοίκου Καναλακίου Πρεβέζης, υποψηφίου και εκλεγέντος δημάρχου του νεοσύστατου Δήμου Φαναρίου Ν. Πρεβέζης, στις δημοτικές εκλογές της 11-10- 1998 που επαναλήφθηκαν στις 18-10-1998, επικεφαλής του συνδυασμού "ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΦΑΝΑΡΙΟΥ", ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Α. Βγόντζα (Α.Μ. 4403), που τον διόρισε στο ακροατήριο,

κ α τ ά του Νικολάου Σμπόνια του Δημητρίου, κατοίκου Καναλακίου Πρεβέζης, υποψηφίου δημάρχου στο νεοσύστατο Δήμο Φαναρίου Ν. Πρεβέζης, στις δημοτικές εκλογές της 11-10-1998 που επαναλήφθηκαν στις 18-10-1998, επικεφαλής του συνδυασμού "ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ", ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Φ. Σπυρόπουλο (Α.Μ. 7310), που τον διόρισε στο ακροατήριο.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ? αριθμ. 21/11-2-1999 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Π. Πικραμμένου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις και τον πληρεξούσιο των αναιρεσιβλήτων, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή τους.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε

αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση των αιτήσεων που κρίνονται έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (διπλότυπα υπ? αριθμ. Α.1300886-7, Α.1390589 και Α.1424629/99 για την πρώτη και διπλότυπο υπ? αριθμ. Α.208473/99 για την δεύτερη). Εξάλλου, εφόσον για την άσκηση των αιτήσεων αυτών δεν απαιτείται κατά νόμο η καταβολή τελών, τα καταβληθέντα τέλη πρέπει να επιστραφούν στους αναιρεσιόντες ανεξαρτήτως της εκβάσεως της δίκης.

2. Επειδή, με την υπ? αριθμ. 525/1998 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων συνεκδικάσθηκαν και έγιναν εν μέρει δεκτές η από 27-10-1998 ένσταση του Νικολάου Σμπόνια, υποψηφίου Δημάρχου του Δήμου Φαναρίου νομού Πρεβέζης και επικεφαλής του συνδυασμού "Νέες Δυνάμεις" καθώς και η από 27- 10-1998 αντένσταση του Γεωργίου Καούρη υποψηφίου Δημάρχου στον παραπάνω Δήμο και επικεφαλής του συνδυασμού "Ανεξάρτητη Κίνηση Φαναρίου". Περαιτέρω, με την ίδια απόφαση, κηρύχθηκαν οι προαναφερθέντες συνδυασμοί ως ισοψηφίσαντες και ορίσθηκε η διενέργεια κληρώσεως για την ανάδειξη του επιτυχόντος συνδυασμού των εκλογών της 18ης Οκτωβρίου 1998 στον Δήμο Φαναρίου Πρεβέζης. Ακολούθως, με την υπ? αριθμ. 527/1998 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, ανακηρύχθηκε, κατόπιν κληρώσεως, ως επιτυχών συνδυασμός στις δημοτικές εκλογές για την ανάδειξη δημοτικής αρχής στον ανωτέρω Δήμο ο συνδυασμός "Ανεξάρτητη Κίνηση Φαναρίου" με 3088 ψήφους και ως επιλαχών ο συνδυασμός "Νέες Δυνάμεις", επίσης με 3088 ψήφους. Με την ίδια απόφαση ανακηρύχθηκε Δήμαρχος στον εν λόγω Δήμο ο Γεώργιος Καούρης, ακολούθως δε ανακηρύχθηκαν οι τακτικοί και αναπληρωματικοί δημοτικοί σύμβουλοι καθώς και οι τοπικοί σύμβουλοι. Κατά των πιο πάνω υπ? αριθμ. 525/1999 και 527/1999 αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων ασκήθηκαν αντίστοιχες εφέσεις από τον Νικ. Σμπόνια (από 12-12-1998 και 21- 12-1998) και αντεφέσεις από τον Γεώργιο Καούρη (από 15-12-1998 και 11-1-1999), οι οποίες συνεκδικάσθηκαν και απορρίφθηκαν με την υπ? αριθμ. 21/1999 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων, με την οποία περαιτέρω επικυρώθηκαν τα αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών στον Δήμο Φαναρίου Πρεβέζης. Ήδη, με την πρώτη από τις κρινόμενες αιτήσεις ζητείται η αναίρεση της ανωτέρω υπ? αριθμ. 21/1999 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων κατά το μέρος που μ? αυτή απορρίφθηκαν οι προαναφερθείσες εφέσεις του Νικ. Σμπόνια, ενώ με την δεύτερη αίτηση ζητείται η αναίρεση της ίδιας αποφάσεως του Εφετείου, κατά το μέρος που απορρίφθηκαν οι αντεφέσεις του Γ. Καούρη.

3. Επειδή, οι κρινόμενες αιτήσεις που στρέφονται κατά της αυτής αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων πρέπει να συνεκδικασθούν, λόγω συναφείας.

4. Επειδή, όπως συνάγεται από τις διατάξεις των άρθρων 64 και 65 του π.δ/τος 410/1995 "Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας" (Α? 231) σημεία, λέξεις, στίγματα, φράσεις, σχισίματα, αναδιπλώσεις, κηλίδες καθώς

επίσης και σταυροί προτιμήσεως μπορεί να επιφέρουν ακυρότητα του ψηφοδέλιου εάν θεωρηθεί ότι αποτελούν διακριτικά γνωρίσματα με τα οποία παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της μυστικότητας της ψηφοφορίας, εάν δηλαδή κριθεί ότι η ύπαρξη των ανωτέρω σημείων, στιγμάτων, σχισμάτων κ.λπ. καταλείπει την δυνατότητα να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως ο εκλογέας που ψήφισε με το συγκεκριμένο ψηφοδέλτιο. Κατά την εκδίκαση δε των σχετικών με το κύρος των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών διαφορών, τα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια κρίνουν αν, στην συγκεκριμένη περίπτωση, τα παραπάνω σημεία αποτελούν ή όχι διακριτικά γνωρίσματα με βάση τα διδάγματα της λογικής και της κοινής πείρας και λαμβάνοντας υπόψη τις εκάστοτε συνθήκες υπό τις οποίες τελεί ο εκλογέας, το είδος του σημείου, την θέση του τον τρόπο χαράξεως και προκειμένου για σταυρούς προτιμήσεως το πάχος ή το χρώμα του για να συναγάγουν αν το εκάστοτε αμφισβητούμενο σημείο έχει τεθεί τυχαία ή σκόπιμα. Η κρίση αυτή του δικαστηρίου περί διακριτικού γνωρίσματος είναι πραγματική και δεν υπόκειται, για τον λόγο αυτό, σε αναιρετικό έλεγχο (βλ. Σ.Ε. 2292, 2294/1991 1816/1992, 4394/1995 κ.α.).

5. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται ότι ο ήδη αναιρεσείων Νικ. Σμπόνιας υποστηρίζει ότι : ". . . δώδεκα ψηφοδέλτια, ήτοι τα : 26, 79, 139, 183 και 195 του 114ου εκλογικού τμήματος, 64 του 124ου εκλογικού τμήματος, 126 του 126ου εκλογικού τμήματος, 20 και 119 του 127ου εκλογικού τμήματος, 113 και 151 του 131ου εκλογικού τμήματος και 14 του 140ου εκλογικού τμήματος είναι άκυρα, γιατί φέρουν χαρακτηριστικά σχισίματα. Τα δώδεκα αυτά όμως ψηφοδέλτια είναι έγκυρα, αφού από τον έλεγχο τους διαπιστώθηκε ότι τα σχισίματα που φέρουν στα άκρα ή στο εσωτερικό τους ή η αποκοπή μικρών τμημάτων των γωνιών τους, ή τα ελάχιστα σχισίματα, τα οποία με τη συμπίεση του χαρτιού εμφανίζονται σαν μικρές οπές, δεν μπορεί να χαρακτηριστούν ως διακριτικά γνωρίσματα που παρέχουν τη δυνατότητα προσδιορισμού της ταυτότητας του συγκεκριμένου εκλογέα. Από την έκταση δε και τη θέση των σχισιμάτων αυτών (κυρίως επάνω στις τσακίσεις που ήταν διπλωμένα τα ψηφοδέλτια, σημείο στο οποίο το χαρτί είναι περισσότερο ευαίσθητο) καθίσταται προφανές ότι οφείλονται είτε σε αδέξια κίνηση κατά την αποσφράγιση του εκλογικού φακέλου ή την τακτοποίηση των ψηφοδελτίων, είτε κατά τον έλεγχο από τους ενδιαφερόμενους στο Πρωτοδικείο, όπου από την κοινή πείρα είναι γνωστό ότι τα ψηφοδέλτια υφίστανται σχετική ταλαιπωρία, όπως σωστά έγινε δεκτό με την εκκαλουμένη απόφαση . . .". Με την κρίση του αυτή το Διοικητικό Εφετείο Ιωαννίνων ορθώς ερμήνευσε και εφήρμοσε τον νόμο και η αιτιολογία αυτή της αποφάσεώς του με την οποία κρίθηκαν έγκυρα τα πιο πάνω ψηφοδέλτια του συνδυασμού του Γ. Καούρη καλύπτει όλες τις περιπτώσεις πλημμελειών τις οποίες είχε προβάλει ο Νικ. Σμπόνιας με την έφεσή του και είναι, ως εκ τούτου, νόμιμη και επαρκής, δεν συνέτρεχε δε λόγος να επαναλαμβάνει την αιτιολογία της κρίσεώς του το εκδόςαν την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δικαστήριο για κάθε ένα ψηφοδέλτιο ή για κάθε υποκατηγορία πληττομένων ψηφοδελτίων χωριστά, εφόσον μάλιστα με την κρινόμενη αίτηση δεν προβάλλεται ότι τα ψηφοδέλτια αυτά φέρουν σημεία, άλλα από αυτά που περιγράφονται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και τα οποία συνιστούν κατά τον αναιρεσείοντα διακριτικά γνωρίσματα. (Πρβλ. Σ.Ε. 2292, 2294, 2314,

2358/1991, 1816/1992). Είναι επομένως απορριπτός ως αβάσιμος ο λόγος αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι μη νομίμως άλλως ανεπαρκώς αιτιολογημένη διότι : ". . . δεν υπεισήλθε στην εξέταση των σχετικών παραπόνων μου . . . για κάθε ψηφοδέλτιο χωριστά, αλλά απέρριψε τα παράπονά μου συλλήβδην, χωρίς να προκύπτει τελικώς για ποιο λόγο έκρινε έγκυρο κάθε ένα από τα παραπάνω ψηφοδέλτια . . .". Κατά το μέρος δε που αμφισβητείται περαιτέρω η νομιμότης της κρίσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι τα επίμαχα σχισίματα μπορεί να οφείλονται, μεταξύ άλλων, και στον έλεγχο από τους ενδιαφερόμενους στο Πρωτοδικείο (και ανεξάρτητα του ότι με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν υπονοείται πάντως, όπως ο αναιρεσείων αναφέρει, ότι οι ενδιαφερόμενοι ελέγχουν οι ίδιοι τα ψηφοδέλτια αλλά ότι αυτά υφίστανται κατά τον έλεγχο σχετική ταλαιπωρία όπως άλλωστε ρητώς αναγράφεται στην απόφαση) πρέπει ο σχετικός ισχυρισμός ν? απορριφθεί προεχόντως γιατί μ? αυτόν πλήττεται η ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας (Πρβλ. Σ.Ε. 2292, 2294/1991, 1816/1992 κ.α.).

6. Επειδή, στην παρ. 2 του άρθρου 78 του π.δ/τος 410/1995 (Α?231) ορίζεται ότι : "Ο πρόεδρος πρωτοδικών ή ο ειρηνοδίκης εκθέτει τα πρακτικά της εκλογής μαζί με τον πίνακα των αποτελεσμάτων της στο κατάστημα του πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου επί πέντε ημέρες . . . Στο διάστημα αυτό οι εκλογείς μπορούν . . . να ασκήσουν ενστάσεις κατά του κύρους της", ενώ στην παρ. 1 του άρθρου 82 ορίζεται ότι : "Για την εκδίκαση των ενστάσεων εφαρμόζονται αναλόγως οι γενικές διαδικαστικές διατάξεις και οι διατάξεις περί εκδίκασεως των ενστάσεων κατά του κύρους των βουλευτικών εκλογών του νόμου 345/1976 . . . όπως ισχύει κάθε φορά. Όπου με τις διατάξεις αυτές γίνεται παραπομπή σε διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας νοούνται οι αντίστοιχες διατάξεις του ν. 1406/1983 . . . Οι προθεσμίες των άρθρων 28 και 30 παρ. 1 του ν. 345/1976 είναι τριών ημερών από τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 2 του άρθρου 78". Εξάλλου, στο νόμο 345/1976 (Α? 141) ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι : ". . . Οι εν τη αιτήσσει περιλαμβανόμενοι λόγοι ενστάσεως δέον να είναι ειδικοί και ωρισμένοι . . ." (άρθρο 24), ότι εντός της προθεσμίας για την άσκηση ενστάσεως επιτρέπεται η άσκηση προσθέτων λόγων (άρθρο 25 παρ. 2), ότι ο καθού η ένσταση δικαιούται ν? ασκήσει αντένσταση δυνάμενος να επικαλεσθεί οιοδήποτε πραγματικό γεγονός (άρθρο 28 παρ. 1), ότι ο ενιστάμενος δικαιούται να αντικρούσει εγγράφως την αντένσταση, μη δυνάμενος να προβάλει νέα πραγματικά γεγονότα (άρθρο 28 παρ. 2), ότι νέοι ισχυρισμοί, προβαλλόμενοι μετά την πάροδο της νομίμου προθεσμίας είναι απαράδεκτοι (άρθρο 28 παρ. 3), ότι οι διάδικοι οφείλουν να προσκομίσουν στον εισηγητή εμπροθέσμως πριν από τη συζήτηση όλα τα αποδεικτικά στοιχεία των προβαλλομένων ισχυρισμών (άρθρο 30 παρ. 1) και ότι το Δικαστήριο ". . . εξετάζει αυτεπαγγέλτως μεν το παραδεκτόν της ενστάσεως και το βάσιμον των προβαλλομένων λόγων, κατά τα λοιπά δε περιορίζεται εις την εξέτασιν μόνον των υπό των διαδίκων προβαλλομένων λόγων και ισχυρισμών" (άρθρο 31 παρ. 1 ν. 345/1976).

7. Επειδή, από τον συνδυασμό των παρατιθέμενων στην προηγούμενη σκέψη διατάξεων και αυτής του άρθρου 65 του π.δ/τος 410/1995 συνάγεται ότι οι λόγοι της ενστάσεως με τους οποίους προβάλλεται η ύπαρξη διακριτικών γνωρισμάτων που καθιστούν ορισμένα ψηφοδέλτια άκυρα,

πρέπει να είναι ειδικοί και ορισμένοι, δηλαδή αφενός να προσδιορίζουν κατ' αριθμό και εκλογικό τμήμα τα πληττόμενα ψηφοδέλτια, αφετέρου να περιέχουν περιγραφή του πραγματικού, ως προς το προβαλλόμενο διακριτικό γνώρισμα, περαιτέρω δε, πρέπει να προτείνονται με το δικόγραφο της ενστάσεως ή με το εντός της αυτής προθεσμίας κατατιθέμενο δικόγραφο προσθέτων λόγων (βλ. ΑΕΔ 41/1978, Σ.Ε. 810/1996, 2360, 2369/1991 κ.α.). Εξάλλου, από τις ίδιες διατάξεις προκύπτει ότι εάν το πραγματικό ως προς το προβαλλόμενο διακριτικό γνώρισμα έχει περιγραφεί εσφαλμένα στο δικόγραφο της ενστάσεως, η διόρθωση της εσφαλμένης περιγραφής, εφόσον έχει ως αποτέλεσμα την μεταβολή της πραγματικής βάσεως του προβαλλόμενου λόγου, επιτρέπεται να γίνει μόνον με εμπροθέσμως κατατιθέμενο δικόγραφο προσθέτων λόγων, όχι δε με υπόμνημα, με το οποίο επιτρέπεται είτε η ανάπτυξη ισχυρισμών προβληθέντων ήδη με το δικόγραφο της ενστάσεως ή με αυτό των προσθέτων λόγων, είτε η διόρθωση προφανών γραφικών ή αριθμητικών παραδρομών της ενστάσεως ή των προσθέτων λόγων (πρβλ. ΑΕΔ 41, 49/1978, πρβλ. 2360, 2369/1991). Τέλος, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι τα δικαστήρια της ουσίας έχουν την εξουσία να ελέγξουν μόνο τα πληττόμενα με την ένσταση, ψηφοδέλτια και αποκλειστικώς ενόψει των διακριτικών γνωρισμάτων που προβάλλονται με τους λόγους της ενστάσεως και αυτούς των προσθέτων λόγων (Σ.Ε. 810/1996, 2360/1991, 3385/1990).

8. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και τα λοιπά διαδικαστικά έγγραφα προκύπτουν τα ακόλουθα : Με την από 27-10-1998 ένστασή του ο Γ. Καούρης ισχυρίσθηκε ότι είναι άκυρο, μεταξύ άλλων, και το υπ? αριθμ. 64 ψηφοδέλτιο του 129ου εκλογικού τμήματος (Χόχλας Μικτό) του συνδυασμού "Νέες Δυνάμεις" (επικεφαλής Ν. Σμπόνιας) γιατί φέρει διακριτικό γνώρισμα και συγκεκριμένα γιατί ". . . έχει διακριτική στιγμή κάτω από πατρώνυμο του Ναστούλη Μ.". Με την υπ? αριθμ. 525/1998 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων εκρίθη ότι ένα άλλο ψηφοδέλτιο ". . . και το 64 του 129ου Ε.Τ., που έχει μία κυρτή μαύρη γραμμή κάτω από το πατρώνυμο του υποψηφίου Ναστούλη Μιχαήλ είναι άκυρα, καθόσον τα πιο πάνω σημάδια . . . τόσο από τον τρόπο που έχουν γραφεί όσο και από τη θέση που βρίσκονται δεν μπορούν να θεωρηθούν τυχαία ή να έγιναν κατά την αρίθμηση και μονογραφή των ψηφοδελτίων, γι? αυτό και κατά την κρίση του Δικαστηρίου αυτά αποτελούν διακριτικά γνωρίσματα, που παραβιάζουν καταφανώς το απόρρητο της ψηφοφορίας . . .". Ακολουθως, με την από 11-12-1998 έφεσή του ο ήδη αναιρεσείων Ν. Σμπόνιας ισχυρίσθηκε ότι ουχί ορθώς με την πιο πάνω απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου το υπ? αριθμ. 64 ψηφοδέλτιο του 129ου Ε.Τ. θεωρήθηκε ως άκυρο με την αιτιολογία ότι φέρει κυρτή μαύρη γραμμή διότι ". . . η προσβαλλόμενη απόφαση παρουσιάζει διακριτικό γνώρισμα, διαφορετικό από εκείνο που προεβλήθη και περιεγράφη με την ένσταση, χωρίς επ? αυτού να έχει καμμία νομική δυνατότητα . . .". Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εξάλλου έγινε δεκτό ότι : ". . . Από την θεώρηση του εν λόγω ψηφοδελτίου προκύπτει ότι τούτο έχει μία κυρτή μαύρη γραμμή κάτω από το πατρώνυμο του υποψηφίου Μιχαήλ Ναστούλη, η οποία και αυτή, από τον τρόπο που έχει γραφεί και από την θέση που βρίσκεται δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαία ούτε να αποδοθεί στον δικαστικό αντιπρόσωπο κατά την αρίθμηση και μονογραφή των ψηφοδελτίων και επομένως κι? αυτό είναι άκυρο λόγω διακριτικού γνωρίσματος που παραβιάζει καταφανώς το

απόρρητο της ψηφοφορίας . . . και ναι μεν ο εφεσίβλητος-αντεκκαλών με την ένστασή του ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου είχε ζητήσει την ακύρωση του ψηφοδέλιου αυτού υποστηρίζονται ότι κάτω από το πατρώνυμο του Μ. Ναστούλη υπάρχει διακριτική "στιγμή", πλήν όμως από τον εσφαλμένο προσδιορισμό του συγκεκριμένου ελαττώματος, που προφανώς οφείλεται σε φραστική παραδρομή, δικαιολογημένη εν όψει και του επείγοντος της συντάξεως του δικογράφου της ενστάσεως εντός της βραχείας προθεσμίας των τριών ημερών, δεν εκωλύετο το Διοικητικό Πρωτοδικείο, εξετάζοντας το ψηφοδέλτιο να χαρακτηρίσει σωστά το ελάττωμα που είχε επικαλεσθεί ο εφεσίβλητος-αντεκκαλών, πρέπει δε ν? απορριφθούν ως αβάσιμα όσα υποστηρίζει περί του αντιθέτου ο εκκαλών-αντεφεσίβλητος . . .". Εδέχθη δηλαδή το Διοικητικό Εφετείο ότι το επίμαχο ψηφοδέλτιο φέρει διακριτικό γνώρισμα επί τη βάσει άλλου πραγματικού (κυρτή μαύρη γραμμή) από αυτό που είχε προταθεί με το δικόγραφο της ενστάσεως (στιγμή) και θεώρησε περαιτέρω ότι είχε το δικαίωμα, να προβεί σε νέο προσδιορισμό του ελαττώματος του ψηφοδέλιου αυτού δεδομένου ότι, όπως αναφέρεται στην απόφαση, ο εσφαλμένος προσδιορισμός του ελαττώματος στην προκειμένη περίπτωση οφείλετο σε φραστική παραδρομή. Προβαίνοντας όμως σε αυτεπάγγελτη μεταβολή της πραγματικής βάσεως του προβληθέντος με την ένσταση λόγου και κρίνοντας περαιτέρω ότι η μεταβολή αυτή είναι επιτρεπτή, το Διοικητικό Εφετείο εσφαλμένα ερμήνευσε και εφήρμοσε τις διατάξεις που έχουν παρατεθεί στην προηγούμενη σκέψη (άρθρα 65, 78 παρ. 2, 82 παρ. 1 π.δ/τος 410/1995 και άρθρα 24, 25 παρ. 2, 28, 30 παρ. 1 και 31 παρ. 1 ν. 345/1976) από τις οποίες προκύπτει, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ότι τα δικαστήρια της ουσίας έχουν την εξουσία να ελέγξουν τα πληττόμενα με την ένσταση ψηφοδέλτια αποκλειστικώς ενόψει των διακριτικών γνωρισμάτων που προβάλλονται με τους λόγους της ενστάσεως, δεν συγχωρείται δε διόρθωση της εσφαλμένης περιγραφής εφόσον αυτή έχει ως αποτέλεσμα την μεταβολή της πραγματικής βάσεως του προβαλλόμενου λόγου (Σ.Ε. 810/1996). Συνεπώς, για τον λόγο αυτόν, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση του Νικ. Σμπόνια και να εξαφανισθεί κατά το μέρος αυτό η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ενώ, κατόπιν αυτού, η υπόθεση πρέπει να παραπεμφθεί στο δικάσαν Εφετείο για να προβεί σε νέα, νόμιμη κρίση, δηλαδή να κρίνει εάν το υπ? αριθμ. 64 ψηφοδέλτιο του 129ου εκλογικού τμήματος του συνδυασμού "Νέες Δυνάμεις" φέρει διακριτικό γνώρισμα επί τη βάσει του πραγματικού που είχε προβληθεί με την ένσταση. (Πρβλ. Σ.Ε. 810/1996).

9. Επειδή, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είχε περαιτέρω κριθεί ότι μετά την απόρριψη των εφέσεων του Νικ. Σμπόνια πρέπει ν? απορριφθούν ". . . και οι κατ? αυτών αντεφέσεις, ως άνευ αντικειμένου και να επικυρωθούν τα αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών στο Δήμο Φαναρίου Πρεβέζης . . .". μδη όμως, μετά την κατά τ? ανωτέρω εν μέρει παραδοχή της αιτήσεως αναιρέσεως του Νικ. Σμπόνια η σκέψη αυτή καθίσταται εσφαλμένη και συνεπώς, για τον λόγο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτή η συνεκδικαζόμενη αίτηση του Γ. Καούρη, να αναιρεθεί και κατά το μέρος αυτό η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η δε υπόθεση ν? αναπεμφθεί στο δικάσαν Διοικητικό Εφετείο για να εξετάσει τις (από 15-12-1998 και 11-1-1999) αντεφέσεις του Γ. Καούρη, εφόσον, συντρέχει περίπτωση.

Δ ι ά τ α ύ τ α

